

БОРИС ПАСТЕРНАК

БЯЛА НОЩ

Част 4 от „Стихотворенията на Юрий Живаго“

Превод от руски: Кирил Кадийски, 1990

chitanka.info

*Пак далечният спомен изпречва се,
дом в кварталите петербургски.
Дъщеря на скромна помешница,
тук, на курсове — родом от Курск си.*

*Ти си мила, валят ухажорите.
В тази бяла нощ двама сме в здрача
на прозореца твой и говоря ти,
взрени долу от небостъргача.*

*Утринта пеперудите газови
на фенерите с полъх погали
и това, дето тихо разказвам ти,
е подобно на стени заспали.*

*С теб сега ни обзема и двамата
плаха вярност към нашата тайна,
точно както е и с панорамата —
Петербург зад реката безкрайна.*

*Там далече, в дремливите ровища,
в тая пролет на нощите бели
пят славеите славословещи
и огласят безкрайни предели.*

*Стрелят с трели в зори с настървение.
Тази птичка невзрочна отново
ту събужда възторг, ту смущение
сред глъбта на леса очарован.*

*И нощта — босоногата странница —
край оградата мудно се влачи
и след нея на нишка подбрани са
всички думи, подслушани в здрача.*

*И сред отглас от всичко подслушано
из градините, с плет оградени,
клони ябълкови или крушови
се обличат в сребристо цъфтене.*

*И изскочат на пътя дърветата
и ѝ махат те — призраци в бяло —
сякаш сбогом си вземат със светлата,
бяла нощ, много нещо видяла.*

Издание:

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.